

KONKELO

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry Jäsenlehti 2/13

KONKELO

2/13

sisälllys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Terveisiä Metosta
- 5 Muutoksen tuulia
- 6 Talvikisat Tampereella
- 8 MEOL Hallitus 2013
- 16 Ihana Saksa
- 18 Koulukierros: Joensuu
- 20 Pölkkyvaaran Martti
- 23 SMUL
- 25 Month full of IFSA
- 26 New forest - New life

Julkaisija:
MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry

Päätoimittaja:

Noora Hemmilä

Toimitussihteeri, taitto:

Juho Jokimies

konkelo@meol-ry.fi

Toimituskunta:

MEOLin hallitus ja muut halukkaat

Toimituksen yhteystiedot:

Noora Hemmilä

noora.hemmila@edu.ramk.fi

Kannen valokuva:

Mira Hemmilä

Hallitus:

Tarmo Marjala pj PKAMK

Eveliina Laine siht. MAMK

Jani Akkanen pj MAMK

Heli Ketola rahast.hoit. HAMK

Mikko Tolvanen webmaster PKAMK

Katri Pasanen Meol Fashion TAMK

Tytti Taivalkoski KV-vastaava RAMK

Noora Hemmilä Konkelo RAMK

Lauri Niskanen SMUL HAMK

Tuukka Mäkiranta SMUL vara TAMK

Anu Erola jäsen SEAMK

Mikko Hautakangas v.jäsen SEAMK

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry
c/o METO - Metsäalan Asiantuntijat
Hietalahdenkatu 8A, 00180 HELSINKI

MEOL
METSÄALAN OPISKELIJAT

Hei kaikki!

Meolilla on taas tuore hallitus, jonka nokkamiehenä allekirjoittanut puuhailee parin vuoden sivustakatsojan kokemuksella. Joku saattaisi sanoa, että jatkuvuus on kunnossa hallituksessa, jos heti ensimmäisenä vuotena hallitukseen valittu on nyt puheenjohtajan pallilla.

Oman kauteni tavoitteista voin kertoa sen verran, että jäsenviestintään pyrimme panostamaan lisäämällä hieman resursseja. Jäsenten on hyvä tietää, että hallitus ei käy vain ryyppyretkillä pitkin poikin Suomea, vaan edustamme heitä monissa eri pöydissä ja tilaisuuksissa.

Kesäkuun alussa Meto – Metsäalan Asiantuntijat ry:n liittokokouksessa Kuopiossa opiskelijoita lähestyi metsäsektorin kaikilta toimialoilta ihmisiä, jotka kyselivät, miten opiskelijoilla menee. Yleisin keskustelun pääte ja asia, joka jäi mieleen, oli se että, lähes kaikki toivoivat opiskelijoiden yleisen aktiivisuuden nousua erilaisten edustustehtävien haussa. Olen samaa mieltä siinä, että vaihtuvuus on hyvä asia, eikä paikkoja pidä täyttää aina sillä perusteella, että herra X tai rouva/neiti Y edustaa pestissä Z vain, koska hänellä on siitä jo 24 vuoden kokemus. Aina tarvitaan kokemuksen rinnalle nuoruuden visioita, jotta alamme voi kehittyä eteenpäin.

Nähdään toivottavasti monien kanssa Rovaniemellä lokakuun alussa.

Tarmo Marjala

Puheenjohtaja

Meol – Metsäalan Opiskelijat ry

Opiskelu on mukavaa! On luokkaverit, on opiskelija- ja järjestötoimintaa... Ja bileet... bileet... ja bileet! :) Mikä sen parempaa, kuin tutut koulukuviot ja -kaverit.. Muutaman vuoden jälkeen kouluyhteisö alkaa tuntua toiselta perheeltä. Neljän vuoden jälkeen siitä erkaneminen voi tuntua haikealta ja vaikealta...

Mukavasta on ikävä luopua

Se on hyvä merkki, jos Sinulla iskee ikävä opintojen ollessa loppusuoralla. Koulumaailma on jäämässä taakse ja kun on pitänyt kovasti jostakin, tuntuu luopuminen ikävältä.

Olemme jokainen matkalla – ja elämä on ikuista opiskelua. Opiskelu ammattiin on yksi vaihe, missä haemme tietoja ja taitoja. Sitten menemme työhön... ja opiskelu jatkuu! :)

Opintojen tavoitteena on, että saat itsellesi mielenkiintoisen ja mukavan työn. **Missä Sinä haluat työskennellä?** Tätä asiaa kannattaa pyöritellä ja makustella mielessään opintojen aikana. Ja käydä tämä ajatus mielessään eri työharjoitteluluissa, kysellä, ihmetellä, ottaa yhteyksiä ammattilaisiin... Voit vaikka kysyä minulta ja voin kertoa keeneen voit olla yhteydessä kysymyksinesi.

Uutta mukavaa on luvassa

Kun olet päättänyt, mitä työtä haluat tehdä tulevaisuudessa – tee työtä sen tavoitteen saavuttamiseksi. Jos et kyseistä työtä heti saa, ei se ole ongelma. Tiedän monia hyviä tyyppejä, ketkä ovat ”kiertoteitä” muissa työpaikoissa työskenneltyään päätyneet lopulta unelmatyöhönsä. Ja saattaneet taas pian vaihtaa työpaikkaa... :)

Jos et tiedä mikä on ihanne työsi, niin älä huoli. Tärkeintä on työn tekeminen ja jokainen työ on tärkeää. Hyvin tehdystä

työstä saat itsellesi hyviä työtodistuksia, suosittelijoita ja meriittiä, joilla pääset taas eteenpäin kohti uusia töitä. Itsekin ”pitkän tien kulkijana” voin lämpimästi suositella tätä reittiä: jokaisessa työssä tapaa jännittäviä ja fiksuja ihmisiä, näkee mielenkiintoisia asioita – ja oppii uutta...

Elämä on ihanaa

Elämä on mielenkiintoinen matka - aina on mahdollisuuksia, aina oppii uutta. Ja aina voi vaihtaa suuntaa.

Tunnen joukon hyvin erilaisia ihmisiä, jotka pitävät täysin eri asioista: yksi on parakaan Arabiemiraatissa reissutyössä, toinen tyytyväisenä kotitilaa pyörittämässä. Yksi tuttavani eli taloudellisesti tiukan lapsuuden, mutta järjestää nykyisin seminaareja Suomen rikkaimmille. Toinen elää rikkaan lapsuuden jälkeen niukasti, mutta keskittyy täysin rakkaaseen harrastukseensa.

Makuja on niin monta kuin on ihmistäkin – ei muuta kuin makustelemaan oman matkan suuntaa... :)

Intoa opiskeluun! Ja jos olet ollut harjoittelussa tänä vuonna – muistathan vastata HAAPA eli harjoittelupalkkauskyselyyn.

Lämpimin terveisin,
Tiina :)

Tiina Eklund

opiskelijavastaava, yhteyspäällikkö
METO – Metsäalan Asiantuntijat ry
p. 040 76 101 75, tiina eklund@meto-ry.fi

Rovaniemen
ammattikorkeakoulu
University of Applied Sciences
LUC

sedu

MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU
Mikkeli University of Applied Sciences

Muutoksen tuulia

Jani Akkanen

Rovaniemi, Nikkarila ja Tuomarniemi muuttivat tänä kesänä uusiin opiskelutiloihin. Kaikkien koulujen kohdalla pyritään toiminnan tehostamiseen eli toisin sanoen motiivina on raha.

Nikkarilan muutosta Mikkeliin ilmoitettiin syksyllä 2011. Vaihtoehtoina olivat muutto tai lopettaminen, joten päätös oli ilmeinen. Muutto kuitenkin jakoi mielipiteitä voimakkaasti jo silloin ja jakaa edelleen; osan mielestä isompi kaupunki on parempi, kun toiset taas arvostaisivat opetusmetsien keskellä tapahtuvaa opetusta. Myös välimatkat aiheuttavat närää: osa tulee päivittäin esimerkiksi Kuopion seudulta kouluun ja Mikkeliin muuttavienkin kotimatkat pitenevät. Toisaalta etelämpänä asuvat ovat tyytyväisiä matkojen lyhentymiseen. Vielä kirjoitushetkellä uusien tilojen remontointi on täydessä vauhdissa, mutta toivotaan että lehden ilmestyessä tilanne on jo parempi ja opiskelu mahdollista.

Rovaniemellä luonnonvara-alan opiskelijat muuttivat elokuussa Rantavitikan kampukselta Viirinkankaalle, kun terveysala siirrettiin Rantavitikalle. Muutto sujui nopealla aikataululla, sillä virallinen tieto saatiin vasta huhtikuussa 2013. Aikaa pakkaami-

seen jäi siis niukasti. Vaikka tieto muutosta herätti alkuun oppilaiden keskuudessa risti-riitaisia tunteita, ei muuttoa nähdä välttämättä huonona asiana. Myös tapahtumien nopeus ja kiireellisyys on aiheuttanut varmasti harmaita hiuksia niin opiskelijoiden kuin henkilökunnan keskuudessa. Rovaniemen kesäkisat (3.- 6.10.2013) pidetään kuitenkin Rantavitikan kampuksella.

Tuomarniemellä Ähtärissä tilanne ei ole aivan yhtä valoisa, sillä uusia opiskelijoita ei oleta enää koulutusohjelmaan. Näin ollen viime vuonna aloittaneet metsäalan opiskelijat jäävät koulun viimeisiksi. Viimeinenkin vuosikurssi on luvattu kouluttaa loppuun, mikä on hyvä asia. Hyvää on myös mahdollisuus valita opintoihin monipuolisemmin aiheita eri aloilta, mutta samalla epätietoisuus vallitsee metsäopetuksen laadun säilymisessä. Samanlainen pohdinta on käynnissä myös Mikkeliissä. Toivottavasti opetus säilyy laadukkaana ja viimeinenkin vuosikurssi saadaan vietyä loppuun asti.

Talvikisat To

Teksti Aslak Sladey Kuvat Lilli Kero

Saimme Juha Ruuskan kautta tietoomme syksyllä 2012, että järjestysvuorossa ollut Joensuu ei pysty toteuttamaan tilojen puutteen vuoksi metsätalousopiskelijoiden perinteisiä talvikisoja. Ruuska tiedusteli, olisiko luokallamme 10im mahdollisuutta/kiinnostusta moisten kisojen järjestämiseen. En ole koskaan ollut kyseisissä kisoissa ja epäröin hieman projektiin lähtöä. Toisaalta ajattelin, koska meillä kuitenkin on kolmantena vuonna projektiopinnot osa koulutusta, olisi syytä tarttua tähän projektiin.

Projektin käynnistäminen

Suunnittelutyö vaati useita kokouksia ja Spyysimme konsultaatioita myös 09im luokalta, joka oli vastannut edellisistä Tampereen kisoista. Heiltä saimmekin arvokasta tietoa kisojen järjestämisestä ja mitä kaikkea pitää järjestelyissä huomioida.

Yhteydenotot eri tahoihin, kuten Metoon ja Smulliin alkoivat loka- marraskuun vaihteessa. Myös sponsorien mietintä ja tiedustelu aloitettiin samoihin aikoihin. Sähköposteja tuli naputeltua valtavia määriä ja puheluita soiteltua. Vasta tässä vaiheessa alkoi vähitellen avautua, kuinka paljon kisa-järjestelyt todellisuudessa vaativat, varsinkin kun hoidimme niitä varsin pienellä kolmen hengen porukalla. Toisaalta pieni ja tiivis poppoo helpotti kärryillä pysymistä siitä, missä mennään.

Suunnittelua, kokousteluja ja yhteydenottoja jatkui joulukuun loppuun. Ensimmäinen isompi homma oli kisamainoksen tekeminen ja kutsujen lähettäminen kouluille. Kireän aikataulun takia saimme kutsut lähtemään joulukuun puolivälissä, juuri

kun opiskelijat olivat jäämässä joululomalle. Osasimme odottaa, että varsin kiireinen aikataulu ilmoittautumisen suhteen saattaisi tuoda ongelmia ja karsia porukkaa.

Viimeiset rutistukset

Tammikuussa, kun palasimme kouluun, oli kisoihin aikaa enää pari viikkoa. Tällöin alkoi iso pyörä pyöriä. Ilmoittautumisten kanssa sai touhuta paljon ja selvittää asioita sen tiimoilta. Sponsorineuvottelut olivat tällöin myös kuumimmillaan. Haimme myös kaupungin liikuntapaikoille käyttölupia, teimme poliisille ilmoituksen tapahtuman järjestämisestä ja paloviranomaisille asianmukaiset ilmoitukset ja selvitykset. Onneksi majoitustiloista oli jo saatu varmuus.

Kun saimme järjestettäväksemme talvikisat, en edes tiennyt, että siihen kuuluu osana metsäopiskelijoiden metsätaitoilun SM-kisat. Olimme aivan paiseessa siitä, miten saisimme kolmistaan hoidettua metsätaitoradan tekemisen, kunnes mieleemme tuli, että voisimme koittaa ulkoistaa sen vuotta alemmalle vuosikurssille. Heillä kun oli vielä syksyltä tuoreessa muistissa moisen radan

ampereella

Tammikuussa 2013

tekeminen. Kerroimme avuntarpeestamme kakkosille ja iloksemme he suostuivat lähtemään tähän osaan projektia. Aikamme ei olisi millään riittänyt radan tekoon kolmistaan, sillä kaikessa muussa säättämisessä meni aivan tarpeeksi aikaa.

Kisoja edeltävä viikko oli hyvin kiireinen ja stressaava. Työtä riitti monen asian parissa vielä ja metsätaitoratakin valmistui viime hetkillä. Yksi aikaa vievimmistä töistä oli kisapassien suunnittelu ja tekeminen. Haimme myös sponsoreilta saamiamme palkintoja sekä promomateriaalia. Myös moniin puheluihin, jotka koskivat lähinnä metsätaito-osuutta, sai vastailia.

Kisaviikonlopun anti

Vihdoin koitti itse kisaviikonloppu. Perjantai alkoi sillä, että valmistelimme majoitus-tiloina olleen liikuntasalin siihen kuntoon, että siellä voi majoittua. Tähän kuului mm. palovaroittimien asennus ja erinäisten ohjeistusten ja tietenkin sponsorimateriaalin esille laittaminen. Myös palotarkastaja kävi tarkastamassa majoitustilan, että se oli sellainen kuin turvallisuussuunnitelmassa oli esitetty.

Porukkaa kisoihin saapui ihan kiitettävästi huomioiden järjestelyiden

kiireinen aikataulu. Itsellä ei ole kokemusta muista vastaavista kisoihin, joten vertailukohtaa minulla ei ole, mutta mielestäni tunnelma kisoissa oli hyvä ja ihmiset näyttivät viihtyvän. Suurempia haavereitakaan ei sattunut. Valitettavasti en päässyt oikein juhlatunnelmaan ja osallistumaan itse ilonpitoon ollessani melkein koko kisojen ajan valvojana.

Kisoissa oli hyvin perinteisiä lajeja: mm. köydenveto, hankifutis ja mölkky. Mikäli aikaa ja resursseja olisi ollut enemmän, olisi voinut kehitellä vaikkapa jotain teemaa kisojen ympärille. Kaikki kuitenkin hoitui loppujen lopuksi varsin mallikkaasti ja sunnuntaina loppusiivouksen jälkeen oli aika huokaista ja nukkua.

Iso kiitos kaikille kisojen järjestelyissä mukana olleille ja tietysti kisailijoille. Erityiskiitokset vielä Meton yhteyspäällikölle Tiina Eklundille arvokkaasta avusta kisojen aikaansaamiseksi.

M E O L

METSÄALAN OPISKELIJAT

HALLITUS

2013

Tarmo Marjala

Puheenjohtaja

Hei

Olen Tarmo Marjala 2010 aloittaneen vuosikurssin opiskelija Joensuusta Karelia ammatikorkeakoulusta. Olen kotoisin Mäntsälän maalaiskunnasta Uudeltamaalta. Puoli Suomea tuleeikin tutuksi auton tuulilasin takaa, kun ajelen eri reittejä käymään opiskelemissa ja vanhempien luona perunoita hakemassa, silloin kun viimeiset opintotuki eurot ovat menneet sirkushuveihin.

Meolissa vaikutan jo kolmatta kautta. Aloitin ensimmäisenä vuonna webmasterin viralla ja siitä varapuheenjohtajan pestin kautta puheenjohtajaksi, josta näillä näkymin jättäydyn pois kevään tullen, mutta ikinä ei pidä sanoa mitään asiaa ihan varmaksi.

Opiskelijajärjestötoiminnassa olen ollut aktiivinen osanottaja. Olen ollut myös Joensuussa opiskelijayhdistys Jimpon hallituksessa heti ensimmäisestä vuodesta lähtien, ja sielläkin puheenjohtajan virkaa kokeillut.

Jani Akkanen

Varapuheenjohtaja

Kuka? Jani Akkanen, MEOLin vpj ja NILAn pj

Missä? MAMK, Mikkeli. Aloitan kolmatta opiskeluvuotta.

Mistä? Kouvolasta muutin Nikkarilaan ja nyt Mikkeliin.
Tykkään kesästä ja jäätelöstä.

Mitä? Harrastuksiin kuuluu kitaransoitto ja musiikki kaikissa muodoissaan sekä maastopyöräily

Eveliina Laine

Pääsihteeri/viestintävastaava/STTK edustaja

Hei!

Olen 21-vuotias metsätalousopiskelija Mikkelin ammattikorkeakoulusta. Edessä olisi enää viimeinen opintovuosi ennen työelämään taapertamista.

MEOLissa olen mukana jo toista vuotta ja hoidan tutuksi tullutta pääsihteerin roolia.

Syntyisin olen Savosta, mutta asustelen tätä nykyä Pieksämäellä. Harrastan ulkoilua ja punttisalia.

Heli Ketola

Rahastonhoitaja

Hei!

Olen neljättä (joojoo, viidettä) vuotta opiskeleva evolainen järjestödinosaaja ja tällä hetkellä toimin MEOLin hallituksessa rahastonhoitajana.

Vapaa-aikani hyvin tehokkaasti täyttävät koirani, sekä työni Biowatilla, jossa osa-alueenani on Lielähti-Kokemäki Allianssi-hanke.

Lauri Niskanen

SMUL edustaja

Hei!

Olen Niskasen Lauri ja opiskelen metsätalousinsinööriksi Evon metsäoppilaitoksessa, jossa aloittelen juuri opintojeni toista vuotta.

Harrastuksiini kuuluu punttisalilla pyöriminen ja kaikenlainen urheilu, sekä yhdessä touhuaminen ylipäättänsä.

Olen mukava kaveri, jota saa nykäistä hihasta ja tulla juttelemaan.

Noora Hemmilä

Konkelon päätoimittaja

Metsäisiä opintoja Rovaniemen ammattikorkeakoulussa on jo kolme vuotta takana-päin eli viimeisiä viedään pikkuhiljaa. Kotoisin olen Pohjois-Pohjanmaalta pienestä maalauskylästä. Meolissa vaikutan nyt toista kautta.

Kotopuolessa vipinää arkeen tuo ranskanluppapoika Elmeri, jolta ei yllätystempauksista ole pulaa: heiniä kannellaan välillä emännän iloksi ympäri kämppää tai kukkaruukun sisältö tuntuu maistuvan paremmin kuin tarjolla oleva porkkana... Sen verran voisin itsestäni kertoilla, että harrastuksiini kuuluu muun muassa kiukun purkaminen säkkiin, ihmisten hämmentäminen itseksseen höpöimisellä lenkkeillä ja husarointi. Musiikki on myös ollut aina osana elämäni, mm. kanteleen kielet kitisevät välillä kotosalla.

Tytti Taivalkoski

Kansainvälisyysvastaava

Moikka Meolilaiset!

Tässä kirjoittelee Tytti Taivalkoski ja olen nyt toista vuotta Meolin hallituksessa. Hallituksessa toimin Kv-vastaavana. Opiskelen Rovaniemen ammattikorkeakoulussa neljättä vuotta. Kohta pitäisi siis olla valmis insinööri, huhuh.

Harrastuksiini kuuluu koiran kanssa lenkkeily, metsänhoito ja yleinen höhöily. Jos Kv-asiat kiinnostavat, ei muuta kuin yhteyttä minuun!

Muksaa syksyä!

Mikko Tolvanen

Webmaster

Olen 23-vuotias, neljättä vuotta aloittava, metsätalouden opiskelija Joensuun Karelia-AMK:sta. Kotoisin olen Outokumpulaiselta maito/metsätilalta, jossa olen pikkupojasta asti ollut mukana metsätöissä.

Toimin tällä hetkellä MEOL:n webmasterina ja hallituksen jäsenenä toista kautta sekä oppilasyhdistys JIMPO:n hallituksessa.

Kiinnostuksen kohteita opiskeluissani ovat olleet markkinointi, bioenergia ja paikkatieto-aineistot.

Anu Erola

Jäsen

Hei!

Olen Anu Erola. Opiskelen Seinäjoen ammattikorkeakoulussa neljättä vuotta metsätalousinsinööriksi. Asun Seinäjoella, mutta olen kotoisin Saariselältä.

Olen 22-vuotias ja toimin nyt toista kautta MEOL:in hallituksessa. Olen aina ollut kiinnostunut yhteisistä asioista ja halunnut vaikuttaa niihin. Tällä hetkellä toimin metsäpoikien hallituksessa sekä MEOL:in hallituksessa.

Olen luonteeltani reipas, iloinen, huumorintajuinen ja sosiaalinen.

Mikko Hautakangas

Varajäsen

Morjes!

Mun nimi on Mikko Hautakangas ja opiskelen neljättä vuotta Seinäjoen ammattikorkeakoulussa.

Olen 26-vuotias ja enimmänsen osan ajasta olen vaikuttanut Varsinais-Suomen alueella.

Tuomarniemen Metsäpoikien hallituksessa olen toiminut kolme vuotta erinäköisissä tehtävissä.

Harrastuksiin kuuluu kaikenlainen urheilu frisbeegolfista crossfitiin sekä musiikin kuuntelu ja soitto.

Tuukka Mäkiranta

SMUL varajäsen

Olen Tuukka Mäkiranta TAMKista. Kouluvuosia metsätalouden parissa minulla on takana kaksi. Hyppäsin MEOLin toimintaan mukaan ensimmäisen vuoden keväällä ja nyt olen hallituksessa toista kautta.

Olen pyrkinyt olemaan mahdollisimman monessa mukana opintojen sekä yhdistystoiminnan tarjoamien mahdollisuuksien myötä, viimeisimpänä mainittakoon keväällä tehty opintomatka Saksaan tutustumaan paikalliseen metsätalouteen ja kulttuuriin. Toivottavasti pystyn jakamaan näistä kokemuksista keräämääni tietotaitoa edelleen kaikille teille.

Vapaa-aikaani vietän pääasiassa useamman bändin kanssa puuhastellessa, mutta kyllä sitä vapaata riittää myös metsäisempiin harrastuksiin, kuten retkeilyyn. Tämän kesän suunnitelmiin kuuluu mm. Kebnekaisien huiputus. Tämän Konkelon ilmestyessä taidetaan jo tietääkin, miten pojan on tuolla reissulla käynyt... Ja eiköhän sitä taas viimeistään seuraavissa kesäkisoissa nähdä!

Katri Pasanen

MEOL-fashion vastaava/STTK varajäsen

Olen Katri Johanna Pasanen ja opiskeluni metsätalous-insinööriksi aloitin syksyllä 2012. Olen tamperelainen, mutta oikeasti alkujaan olen kiero savolainen. Jos siskoni ehdottama toivenimi olisi mennyt läpi, joku saattaisi minun luulla tapailevan Jonne Aaronin isoveljeä. Ikää löytyy sen verran, että henkilöllisyyspapereiden näyttäminen on enemmän etuoikeus kuin rasite.

Alun perin minun ei pitänyt ollenkaan lähteä tällaisiin yhdistyshommiin, vaan suorittaa nopeasti tutkinto pois alta. Erittäin jännästi asiat lipsahtivat kuitenkin ihan toiseen suuntaan ja niinpä muutamien muidenkin luottamustehtävien lisäksi olen nyt Meolissa, jossa vaitutan varajäsenenä ja toisena “muotivastaavana”.

Ihmisenä olen yleensä mukava ja vitsikäs. Erityisosamisena minulta löytyy mm. kaksimielinen huumori ja vessojen pesu. Tykkään urheilusta (niin penkistä kuin itse suorittamisesta), kesästä, salmiakista, oluesta ja ihmisistä. Tässä sitä nyt sitten ollaan, että terve vaan kaikille!

Ihana Saksa

Teksti Katri Pasanen Kuvat Tiina Eklund

Huhtikuun puolessa välissä (15. - 19.4.) Meto lennätti Saksaan 15 opiskelijaa. Matkalla mukana oli tietenkin myös Tiina Eklund, jonka hellässä huomassa lensimme Pirkkalasta kohti Saksaa. Opiskelijoita oli Rovaniemeltä, Ähtäristä, Joensuusta, Pieksämäeltä ja Tampereelta. Järjestyttävällä lentomatkalla mielessä hetkittäin piiskasi ajatus, että reissu taitaa jäädä viimeiseksi, mutta niin vain pääsimme Frankfurt Hahnin kentälle, josta vuokrapakettiautot ja taitavat kuskit veivät meidät yöpaikkaan Saksan lounaispuolelle Kastellauniin.

Ohjelmaa riitti aamusta iltaan ja joillakin jopa aamuun. Pääoppaanamme toimi paikallinen metsätalousinsinööri Mayer ja hänen Eno -koiransa. Ensimmäisenä päivänä tutustuimme metsänjalostukseen, joka oli hyvin samankaltaista kuin Suomessakin. Puusto oli vain hiukan paremmin kasvavaa ja muutakin kuin mitä Suomessa on totuttu näkemään. Päivän muuna ohjelmana oli vierailu Koblenzissa, jossa söimme ja vietimme vapaa-aikaa kukin haluamallaan tavalla. Päivä päättyi viinitilavierailulle Boppardiin, jossa näimme mm. jyrkkään rinteeseen teh-

tävää viinirypäleiden istutusta (heikkohermoisten turha ”haaveillakaan” kyseisestä puuhastelusta). Maistelimme viinitilalla erilaisia viinejä ja ruokailimme jälleen.

Seuraavat päivät menivät tutustuen myrskytuhoalueeseen, nähtävyyksiin, tuulivoimaloihin, paikalliseen historiaan ja kestävään kehitykseen. Myrskytuhoalue oli hämmäntävä syystä, että alue muistutti perinteistä myrskymetsää, mutta erona olivat yleisölle tehdyt kyltit ja polut. Mahtaisikohan Suomessa kyseinen alue kiinnostaa suurta yleisöä? Tuulivoimalat olivat järjettömän kokoisia, mutta yllättävän hyvin maisemoituja. Propellien aiheuttama varjo oli huomattava, joka otetaankin nerokkaasti huomioon jo suunnitteluvaiheessa. Tästä syystä voimaloita ei esiinny moottoriteiden varsilla. Paikalliseen historiaan tutustuimme vierailulla Kastellaunin linnaan, jossa mm. yksi meistä sai pukeutua keskiaikaiseen punottuun haarniskaan.

Mitä jäi käteen? Laukkuun meni tietysti pari pulloa viinitilatuliaisia ja pari ”rättiä”.

Parhaimpina muistoina jäivät mieleen matkalla olleet ihmiset, huumori, paikallisten oppaiden vieraanvaraisuus ja automatkat. Yrityksistä huolimatta mudassa piehtaroiivat villisiat jäivät näkemättä, mutta löytyyhän niitä eläintarhoista.

Paistatellamme päivää korkealla piknikin paisteessa, kotomaasta tuli viestiä miten saappaat eivät pidä lunta ja vettä. Siinäkään vaiheessa ei harmittanut reissuunlähtö. Matka on järjestetty useana vuonna peräkkäin, joten suosittelen lämpimästi osallistumaan mahdollisesti ensi vuonna järjestettävälle matkalle.

Alue muistutti perinteistä myrskymetsää, mutta erona olivat yleisölle tehdyt kyltit ja polut

Koulukierros Joensuu

Tarmo Marjala

Karelia-ammattikorkeakoulu (englanniksi Karelia University of Applied Sciences) on suomalainen Joensuussa toimiva ammattikorkeakoulu, joka on perustettu vuonna 1992. Tällä hetkellä rehtorina toimii Petri Raivio.

Ammattikorkeakoulu tarjoaa korkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta nuorille ja aikuisille ja osallistuu aktiivisesti aluekehitystyöhön sekä tutkimus- ja kehittämistoimintaan. Maakuntakorkeakoulu toimii maakunnan alueella ja virtuaaliopetus mahdollistaa opintojen suorittamisen myös etäopiskeluna ja työn ohessa.

Karelia ammattikorkeakoulu tarjoaa opetusta seitsemällä koulutusosalalla, joita ovat Kulttuuriala, Luonnontieteiden ala, Luonnonvara- ja ympäristöala, Matkailu-, ravitsemis- ja talousala, Sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala, Tekniikan ja liikenteen ala sekä Yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnonala.

Opetus tapahtuu tällä hetkellä neljällä eri kampuksella, joista uusimmassa, Sirkkala -kampuksessa, sijaitsee luonnonvara – ja ympäristöalan tilat.

Metsäpuolen opetus on perinteinen sekoi-

Metsäpuolen opetus on perinteinen sekoitus käytäntöä ja teoriaa

tus käytäntöä ja teoriaa, mikä on monen opiskelijan mielestä erittäin tehokas tapa oppia. Tällä opetuskokonaisuudella opiskelijat saavat vahvan tuntuman siitä, miten teoria sopii käytäntöön ja joskus luokassa epäselväksi jäävä asia saattaa aueta monille metsässä paremmin. Opetusmetsiä koululla ei ole suuren suurina alueita, mutta useat metsäalan yritykset ja Joensuun kaupunki antavat alueita opetuskäyttöön.

Metsäpuolen oma opiskelijayhdistys Jimpo on aktiivinen toimija erilaisten tapahtumien järjestelyissä ja opiskelijat nojaavatkin paljon Jimpoon, kun on kyse joihinkin isom-

piin tapahtumiin osallistumisista. Opiskelijat ovat yhtenäinen ja tiivis porukka, johon ulkopuolisetkin ovat tervetulleita, jos kestävät jatkuvat kuittailun.

Pölkkyvaaran

*Saapa tarina alakunsa ison maailman
palon loppukähinöitten aikaan...*

kun oli Suomi-neitokin saanu nykyenselaisen valtiomuojon, ja punakapinakin oli koettu vain ohimeneväksi ilmiöksi. Eipä nuista mekastuksista toisaalta palijon vaikutusta ollu pienessä pohojaisen Pölkkyvaaran kylässä, jossa tilallisen poika Martti aloitti maallisen paarustuksensa talouven nuorimaisena. Pienestä pitäen Martti kolusi selekosia ja varhaisena merkkinä mehtäverien kierrosta suonissa näkyi Martin reissuilta mukana kottiin tulevilla liskuihin tahi riimoihin erehtyneitä jäniksinä ja mehtälinuina.

Vaan eipä metästyksestä Martille leipätyötä olisi voinut kehittyä, kun oli Martin tulevaisuus jo ennalta seipitetty isä-Eenokin kaikessa viisauvessa: Kun kerran Martin vanhin veli perisi tilan ja keskimäinen veli oli kuollunna lapshalavaukseen, oli Martista tuleva pastori. Sepä ei Marttia kovin miellyttänyt, mutta eipä hänen auttanut kuin kylälle kulukeutua koulunkäyntiä aloittamaan. Ei Martti ollut sen huonompi oppimaan kuin muutkaan Pölkkyvaaran lapset: laskento alkoi pikkuhilijaa sujua ja lukemaakinkin Martti oppi tavu kerrallansa. Kesyton luonto se kuitenkin mehtään poikaa veti, ja kun kerta pijettiin koulussa väkiste niinku teuraspässiä liekassa, niin koltosten tielle se hänet viekotteli. Errään kerran oli toisten laskentovihkoihin rumia sanoja ki-

rijoteltu ja kerran oli koulussa asuvaa isorottaa pyyvetty setä-Iisakin takomilla ketunrauvoilla, joihin opettaja oli kerran astununna. Näistä vielä selevittiin puhumalla, mutta kerran oli Martti hoksannunna halonajussa Onni-hevososen jalkain välissä, jotain mielenkiintoista ja tätähän sitä piti koulussa matkia, pyhä-rukkasesta hyvinniin aijon näkösesti muotoilemalla...

Siihen katkesi Martin koulutaival ja tie pastoriksi. Tämä ei Marttia haitannut, mutta häppeissään oli kotiväki, joka lähetti hänet kisälliksi Iisakki-sedälle, joka toimi naapurikylässä maaseppänä. Hyvin kävi Iisakin ja Martin jutut yksiin: Iisakki ymmärsi ahkerana mehtämiehenä Martin mielenliikut ja olihan Martti nuoresta iästään huolimatta hanakka työnlaitaan. Errään kerran, kun Martti ja Iisakki pysähtyivät jäniksenpyynnissä evästä purasemmaan, huomasi Martti eväskääre-lehessä otsakkeen, jossa kerrottiin Rovaniemen kesäkisoista. Siitäpä Martti Iisakilta asiaa kysyi, mihkä Iisakki muutama sanoin virkkoi olevan mehtätyömiesten vuosittainen voimainkoitos. Tämän jälkeeseen asiaan ei palattu, mutta kesäkisat jäi kuitenkin Martin mieleen. Olisipa Martista ajan olloon nähden kehkeytynyt hyväkin seppä, mutta Iisakki-setä vapun tienoolla kuoli tuperkeliin. Pajalle tuli jatkajaksi Iisakin velipoika Jussi, joka oli taitava tako-

Martti

ja, mutta pahapäinen ja juopotteluun taipuvainen oli luontojaan. Jussin ja Martin yhteistyö ei luonnistanut, ja kun naapurin Aappon veltasta tuli kieroon kulkeva, oli Martin tie seppänä päättynyt.

Ei ollu Martilla kottiin menemistä, kun oli kerta sepän hommatkin loppunut. Loppu kesän ja syksyn Martti kuluki talosta talloon tehden pieniä askareita, joita ikänä sattui tarjolla olemaan. Oltuaan vajaan kuukauven Teeri-Jorkin vänkärinä ladon salvuussa, oli kylällä puhuttu, että miehiä tarvittaisiin savottaan. Niin alako Martin ura mehtätyömiehenä. Alku oli hankalaa: puut tupautuivat jäämään konkeloon ja sahanterä pinhuuksiin. Intuva Martilta ei kuitenkaan puuttunut ja vähitellen alkoi tulostakin syntyä Martin työskennellessä aina viimeispään auringon sätteeseen asti.

Luultiimpa kerran Martin jopa eksyneen ja susien suuhun joutuneen, kun ei poikasta kuulunu. Aikautuipa Martti lopulta kämpälle liskuun mennyt ukkomehto kontissaan. Tämän tappauksen jälkeeen alettiin Martti lukea täysipäiväiseksi jätkäksi ja annettiin hänelle tillaa kämpän laveriltakin. Martin riski työpanoskin huomattiin ja kerrottiin hänen kerranki nostaneen tukkia hevosrekeen niin voimalla, että molemmat jalat olivat ilimaan nousu.

Talavi meni ja kevät toi mukanaan pöllin parkkuun ja uiton. Olipa Martti talven aikana savottajätkiä haastattanu kesäkisoista ja saanu kuulla monenlaisia, toinen toistaan värikkäämpiä, tarinoita eri kisalajeista ja muista riennoista. Kuulipa Martti taas ensi syksynä kisat järjestettävän Rovaniemellä, joten päätti hän lähteä omia voimiansa koettamaan.

Se, mitä Martti näki ja koki, on jokkaisen mahdollista ihte tulla toteamaan Rovaniemelle 3. - 6.10.2013!

Perttu Kemppanen

Methätaitokisat ~ Kilipailuja ~ Kylypemistä ~ Evhät talon puolesta ~ Parhaat rääsyt palkithan!

Rovaniemen kesäkisat

3.-6.10.2013

Teemana
suomalainen
methäperinne
savottakulttuurista
methänhenkiin

Sole poka mikhää
ko hurauttaa tänne ja pistää pilheet pysthyn!

S M U L

SMUL on Suomen Metsäurheiluliitto ry ja Mikael Eklund toimii SMUL:n hallituksen puheenjohtajana. MEOL on SMUL:n hallituksen täysivaltainen jäsen. METO on SMULin suurin rahallinen tukija.

Nimeni on Mikael Eklund ja olen kotoisin Uusikaarlepyystä, jonka Helsingin Sanomat on jo lähes 20 vuoden ajan nimenyt Suomen onnellisimmaksi kaupungiksi. Meitä on täällä noin 7 500 asukasta ja työllisyysaste on Suomen korkeimpia.

Kotikunnalleni ominaista on hyvin vireää yrittäjäjys, erityisesti turkistalous, mutta muina merkittävänä elinkeinoina mm. hiekkapaperivalmistaja Mirka (450 työntekijää) ja suuri määrä pienyrityksiä, joihin myös oma metsäpalveluyritykseni kuuluu. Maanviljelyä täällä kuvaa hyvin aina vain suuremmat yksikkökoot, mistä esimerkkinä on mm. sikatalous.

Metsätaloudella ei ole niin suurta osaa ”kakusta”, mutta yleisesti ottaen metsistä huolehditaan täällä oikein hyvin. Me, jotka työskentelemme metsätalouden parissa, olemme ”kovassa kurssissa” metsänomistajien mielissä – metsäasiantuntijoina saamme jatkuvasti tehtäväksi suorittaa metsänarvioita, myyntejä, metsäpalvelutehtäviä ja tietenkin metsäyhtiöillä työskentelevillä on kätet täynnä leimikoiden ostamisia. Myös metsänhoitoyhdistyksellä (nykyään Metsänomistajat) on oma markkinarakonsa, ja koska Uusikaarlepyy ja ympärillä sijaitsevat kunnat panostavat nyt suuresti biopoltoaineisiin, on työsarkaa äärettömästi. Näyttää-

Mikael Eklund isoisänsä 1900-luvun alkupoolella tehdyn sahan kanssa. Sahalla on todennäköisesti aikoinaan kaadettu tukkipuita mm. vesiputkia varten.

kin siltä, että kaikille tämän sektorin parissa työskenteleville löytyy töitä.

Omistautumiseni metsätaitoilulle kilpailumuotona alkoi 1990-luvun alussa. Kilpailin satunnaisesti Tammisaaren opiskeluaikoinani (1976-1980) ja 1980-luvulla, mutta ki-

pinä syttyi kunnolla, kun Anders Häggman muutti Pohjanmaalle. Aloimme kulkea ja kilpailla yhdessä ja varhaisessa vaiheessa otin tavoitteeksi yrittää voittaa meidän ÖSI:n (Österbottens skogsidrott r.f.) parhaimman kilpailijan, Henning Nynäsin.

Minun oli löydettävä oma minulle sopiva tapa kilpailla ja kehitin ”taulukkosarjan” 1990-luvun lopussa. Ensimmäinen kilpailuni tämän uuden systeemin kanssa päättyi tietenkin fiaskoon – olin toiseksi viimeinen Ähtärissä 1999! Mutta ajan kanssa olen kehittynyt paremmaksi: neljä sijoitusta 20 parhaan joukossa SMUL:n kesä-SM ja kaksi talvi-SM-kisoissa. Olen myös onnistunut voittamaan Henning Nynäsin – vaikkakin harvoin.

Parasta SMUL:n kilpailutoiminnassa on, että olen saanut tavattoman monta uutta ystävää toiselta puolen kielirajaa. Me ÖSI:ssä annamme suuren arvon kilpailijoiden välille yhteishengelle riippumatta siitä, mistä he tulevat tai kuinka menestyneitä he ovat. Olen myös saanut etuoikeuden olla mukana järjestämässä SMUL:n SM-talvikisoja 2003 ja SM-kesäkilpailuja 2009 (Uusikaarlepyyssä ja Luodossa), mikä on ollut hyvin mielenkiintoista ja opettavaista. Emmekä edelleenkaan pelkää ottaa vastuuta SMUL:n SM-kisoista, vaikka olemmekin pieni seura.

Metsäalan yrittäjänä hyödyn päivittäin siitä, mitä metsätaitoilussa kilpaileminen on antanut: Olen tullut paljon varmemmaksi metsänarvioinnissa, eikä minun tarvitse miettiä pitkään, mitä metsässä tulee tehdä. Metsätaitoilu voi vaikuttaa aloittelijasta monimutkaiselta, mutta me kaikki olemme joskus olleet vasta-alkajia! Jos ei uskaltaudu mukaan sillä tekosyyllä, että nolaa itsensä, ei kukaan meistä koskaan olisi aloittanut. Olen ajatellut uudistaa ”taulukkosarjan” -

mikä vaatisi paljon – ja siksi hain työhön tukea Metsämiesten Säätiöltä, mutten saanut. Ajatuksena oli tehdä se myös suomeksi, mikä auttaisi uusia lajista kiinnostuneita. Mikäli minulle myönnetään tukea, tulisi tästä työstä ensi talven projekti – ja onhan meillä metsäasiantuntijoilla tehtävänä saada myös tavallisia metsänomistajia kiinnostumaan metsänarvioinnista...

Me jotka olemme metsäurheilussa aktiivisia, toivomme uusia kilpailijoita mukaan lajin pariin. Pitääkin kysyä, miten saisimme nuoret kiinnostumaan kilpailusta? Voisivatko jotkut meistä ottaa aktiivisen ”mentorin” roolin eli opettaa nuorelle metsätaitoilun jaloa taitoa? Olen itse valmis toimimaan mentorina lajista kiinnostuneelle nuorelle. SMUL:liin kuuluvat myös ”tukkilaiset”, mikä on hieno asia. En ole koskaan nähnyt tätä perinteistä kilpailulajia kilpailtavan ja on todella mukavaa päästä seuraamaan Imatralle SM-kilpailuja elokuussa 2013. Esa Hellstén on suuri guru tässä kilpailulajissa ja hänen panoksensa muiden kilpailijoiden ohella tulee olemaan äärimmäisen mielenkiintoista ja houkuttelee myös suurta yleisöä.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille metsäopiskelijoille hyvää kesänjatkoa ja vähitellen onnistunutta opintojen lopettelua sekä tietenkin työpaikkaa! On itsestäänselvyys, että olette tervetulleita mukaan SMUL:n kilpailutoimintaan – nyt on kyse enää vain aloittamisesta.

Mikael Eklund

Puheenjohtaja
Suomen Metsäurheiluliitto ry

Month full of IFSA

Kuukausi alkoi Forestry Versatilityllä Brnossa Tsekin tasavallassa.

Forestry Versatility on vuosittain Brnossa Mendelin yliopiston metsäopiskelijoiden organisoima viiden päivän mittainen metsätaitokilpailu. Tänä vuonna kilpailuun osallistui 12 joukkuetta 11 eri maasta, sillä Suomi oli edustettuna peräti kahden joukkueen voimin. Suomesta oli MEOL:n joukkue, jossa kisaili Eerojuhani Laine, Vesa Miettunen, Tytti Taivalkoski ja Aleksi Koivisto sekä Joensuun Metsäylioppilaitten joukkue. Perinteisesti tapahtumaan osallistuu joukkueita sekä Etelä- että Pohjois-Euroopasta. Näin oli myös tänä vuonna. Tiimejä oli mm. Serbiasta, Romaniasta, Virosta, Espanjasta, Puolasta ja monesta muusta maasta.

Viidestä päivästä kolme ovat varsinaisia kisapäiviä. Ensimmäinen päivä on varattu kisapaikalle saapumiseen ja viimeinen päivä kisoista toipumiseen ja päätösseremoniaan. Toisena päivänä kisailtiin tarkkuussahaamisessa moottorisahalla, nopeussahaamisessa justeerilla, moottorisahan laipan kääntämisessä ja metsän inventoinnissa sekä yksittäisen puun arvioinnissa. Pohjois-Suomen leimikoihin tottuneelle Brnon n. 760 m³/ha ei ollut aivan helpoimmasta päästä inven-

toida, saatikka yksittäisten puiden arviointi. Toisena päivänä kisailtiin ampumaradalla, jossa ammuttiin haulikolla skeet ja trap radalla, sekä pienoiskiväärillä seisovaan maaliin. Tämä oli selkeästi meidän joukkueen tähtipäivä - ainakin verrattuna seuraavaan päivään... Viimeinen kisapäivä oli suunnistamista ja jokaisella rastilla täytyi tunnistaa kasveja, puita, eläimiä, ötököitä ja ties mitä, LATINAKSI. Sehän sujui meiltä kuin tanssi! (Oltiin me sentään sen verran nohevia, että liftattiin suunnistuskisan aikana yhden auton kyytiin, taittu matka nopeemmin!)

Vaan ei me näitä kisoja ehkä voittamaan lähdeyykään, vaan hakemaan uusia kamuja ja pitämään hauskaa - ja sitä me tottavie tehtiin! Joka ilta Green Clubilla, (asuntolan alakerrassa sijaitseva metsäopiskelijoiden oma pubi) oli jonkinlaiset kemut ja hanasta sai ilmaista kaljaa, kun vain kisaranneketta vilautti. Oli sitä kaljaa kuulemma viikon mittaan 900 litraa mennytkin... Lopulta sijoituimme toiseksi viimeisiksi, joten siltä osin kisa ei aivan nappiin mennyt. Toisaalta - Suomeen tuli kolmoisvoitto kaljan juonnissa, josta me saimme 1. ja 2. sijat!

Brnosta matka jatkui SERM:n (South Europe Regional Meeting), joka järjestettiin Itävallassa ja Unkarissa, kautta Viroon. →

New forest

New life

Vuosittainen Pohjois-Euroopan metsätaloustutkijoiden kokouksen, NERM, järjestettiin tänä vuonna 5.-11.5.2013 Virossa. Tapahtuman ohjelma oli rakennettu Vuoden 2013 teeman, ”New forest- new life”, ympärille. Kuluva viikon aikana pääsimme tutustumaan esimerkiksi valtion sekä yksityismetsien hoitoon, kasvatuksen jälkeisen luonnon ennallistamiseen sekä luonnontilaiseen metsään Viron suurimmassa kansallispuistossa. Mielestäni mielenkiintoisin kohde oli kuitenkin tutustuminen Viron ”Hyytiälään”, Järvelaan, joka on Viron luonnontieteellisen yliopiston koulutus- ja tutkimuskeskus. Noin 11 000 hehtaarin alueella on edustettuina lähes kaikki Virossa esiintyvät metsä- ja luontotyytit sekä yhteensä neljä erilaista saunaa aina muovisesta savuiseen.

Tämän vuoden kokouksessa oli 46 osallistujaa ja edustettuna oli yhteensä yksitoista eri kansallisuutta. Määrällisesti suurin edustus tuli Suomesta ja Saksasta. Viime vuosien tapaan Meol:n edustus jäi vain kahteen henkilöön, joskin korjasimme tilan-

teen Eerojuhani Laineen kanssa pitämällä keskivertoa kovempaa ääntä itsestämme. Muu Suomen edustus koostui Joensuun ja Helsingin metsäylioppilaista sekä yhdestä alumnista.

Tämän jutun myötä tahdon kiittää sekä itseni että Eerojuhani puolesta Meolia antamastaan tuesta ja mahdollisuudesta osallistua Ifsa - tapahtumiin. Koen näiden kolmen vuoden aikana, jona olen Ifsa -tapahtumiin osallistunut, saaneeni uskomattoman paljon kullannarvoisia kontakteja tulevaa uraani ajatellen sekä käsittämättömän paljon upeita ystäviä ympäri maailmaa.

Toivomme, että tulevat metsätaloustutkijat ottavat myös tämän mahdollisuuden vastaan.

Kiitän ja kumartaen,

Vesa Mieltunen ja **Eerojuhani Laine**
Rovaniemen ammattikorkeakoulu
Metsätalous

Vuoden 2013 NERM:n Meol-edustus. (Taustalla esimerkki majoituksen tasosta)

Virolaista metsänhoitoa Järveljassa

Tulevaa olutta A. Le Coq:n tehtaalla

Vänkäminen on ollut vuosisatojen ajan vaikeasti opittava jalo taito...
MEOL auttaa! Tästä apuväline, joka takaa tyylikkäitä kaatoja!

Miesten t-paita

Naisten t-paita

Hinta 12€
+ toimituskulut

MEOL haalarimerkki

Hinta 3€
+ toimituskulut

Käpypiipo

Hinta 5€
+ toimituskulut

NÄIN TILAAT: Lähetä tilauksesi yhteystietojesi
kera osoitteeseen info@meol-ry.fi